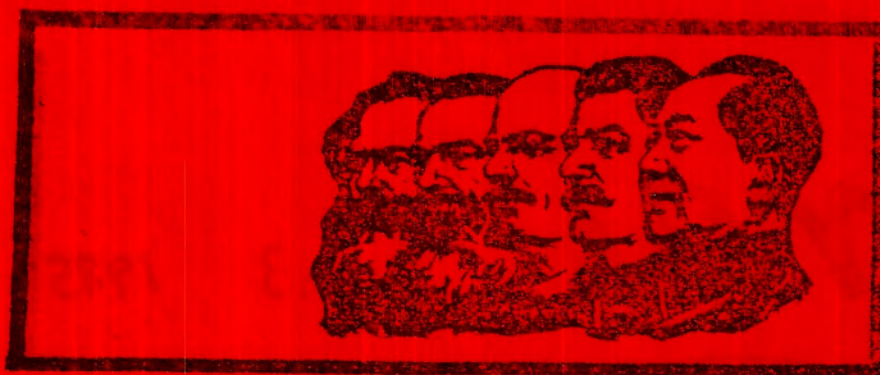

4. mai

nr. 3 1985

HUSK Å BETALE KONTINGENTEN!

INNHOOLDSTORTEGNELSE:

"TO BE OR NOT TO BE"	s. 1
"HVORDAN VERVE".	s. 6
"VILJEN OG FORSTÅElsen FOR ØKONOMI ARBEIDET MÅ STYRKES."	s. 8
"DET VAR ENGANG EN SIKKERHETSPOLITIKK."	s. 9
"DET MÅ BLI EN SKIKKELIG SIKKERHETSPOLITIKK."	s. 10
"HV KREFTENE INN I VALGKAMPEN."	s. 11
"OM TAKTIKK OG STRATEGI I KVINNEKAMPEN."	s. 13
"OM OBJEKTIVE OG SUBJEKTIVE INTERESSER."	s. 15
"MEIR OM OBJEKTIVE OG SUBJEKTIVE INTERESSER."	s. 17

DEADLINE FOR NESTE NUMMER AV
4. MAI ER 20. SEPTEMBER!!

TO BE OR NOT TO BE

Verving vil ha topp prioritet i NKS i svært lang tid framover.

Hvordan vi løser denne oppgava avhenger helt av hva slags politisk holdning vi har til spørsmålet. Det er viktig at laga diskuterer dette grundig på ett lagsmøte og at det følges opp med korte vervepunkter på alle etterfølgende møter.

Det innlegget som følger nedenfor kan brukes som utgangspunkt for diskusjon.

Verving vil alltid være ei viktig oppgave for en kommunistiske organisasjon. Det ligger innebygd i de måla vi har stilt oss at vi må være så mange som mulig.

For NKS er det i tillegg et spørsmål om vår blotte eksistens.

NKS er en organisasjon som organiserer folk i en svært begrenset livsepoke, nemlig den tida folk tilbringer i høyere utdanning.

Det er sjølsagt mulig å stille spørsmålstegn ved hensiktsmessigheten av en slik organisering.

Bakgrunnen for at studentene ble skilt ut fra Rød Ungdom var ml-bevegelsens styrke ved de høyere lærestedene. Man vurderte at ei utskilling av denne gruppa under egen ledelse ville styrke kampen. Sjelve omdanninga skjedde etter en svært omfattende diskusjonsbevegelse på alle nivå i Rød Ungdom.

I dag er både Rød Ungdom og NKS svake. Jeg vil likevel hevde at vi skal slåss for å bevare studentforbundet. Ungdomsforbunda skal være rekrutteringspotensiale for AKP(ml). Jo mer vi kan innrette arbeidet særegent mot de grupper vi sikter inn mot; henholdsvis ungdom og studenter, jo større vil dette rekrutteringspotensialet bli på sikt.

Hvis vi da blir konsolidert på at vi fortsatt ønsker å ha et kommunistisk studentforbund, blir spørsmålet videre: Hvordan skal vi bygge dette forbundet ?

Fordi vervearbeidet vårt er så grunnleggende nødvendig for NKS sin eksistens blir tenkninga vår svært preget av dette:

- vi må verve folk så vi kan dekke lagsoppgavene
- vi må fylle opp etterødet som forläter NKS
- vi må verve nye folk som vi kan fostre til nye ledere

Det er viktig at behovet blir konkretisert på denne måten, men det kan samtidig bidra til å innsnevre perspektivet:

Vi mister de strategiske måla våre av syne, og det blir organisasjonen som blir det nye målet.

Når det blir hevdet at metoder for ledelse er hovedproblemet til NKS henger dette sammen med et slikt syn på NKS.

. må stille spørsmålet: Hva er NKS sine oppgaver, hva er det vi ønsker å verve folk til ?

ette dreier seg om å ha ei politisk linje for vervearbeidet.

ette innebærer at vi:

Må ha klart for oss hva som er vår politikk og våre mål

At vi må lære å kjenne og videre kunne diskutere og løse de motsigelsene folk har til denne politikken.

. må utarbeide ei linje for verying som oppsummerer hva vi mener er unnen til at NKS trengs.

gangspunktet vårt må være at - NKS trenger folk, men også at - folk trenger NKS.

Hva er det som kan danne elementene i ei slik linje for verying ?

Kampen mot imperialismen:

imperialismens blodige utbytting er et tema som engasjerer svært lange langt utover de revolusjonæres rekker.

er finnes utbytting og undertrykking i sin mest rå og utilslørte form. Trass i den økende velstand for den nordvestlige del av verden blir fattigdommen i den 3. verden bare stadig større. Tross kolonifri-øringa på 60- og 70 tallet har imperialismen opprettholdt sitt grep i sine tidligere kolonier.

tuasjonen i 3. verden er det beste bildet vi har på kapitalismens undertrykkingsmekanismer.

må vise at dette ikke bare er et spørsmål om rettferd og moral, men om de økonomiske lovene som er sjøelve grunnlaget for vårt økonomiske og politiske system.

Kamp mot krisa.

et er uenighet i ml-bevegelsen hvorvidt vi befinner oss i en økonomisk krise eller ikke. Noen hevder at det ikke er mangel på penger, men at det er politisk uenighet om hvordan disse skal brukes.

g vil si det sånn: Den vestlige kapitalismen er inne i ei strukturell krise. Den teknologiske utviklinga stiller store krav til raske omstillinger. Dette skjerper kampen om profitten. Det som er helt klart er at vi står overfor et enormt framtidig arbeidsløshetsproblem.

et er også klart at kapitalismen ikke har noen løsning på de framtidige problemer kapitalismen sjøl står overfor.

dbygginga av den såkalte "velferdsstaten" er innledninga til ei isepreget utvikling i Norge.

Kampen mot undertrykking.

viktig del av kapitalens herskertechnikker er splittelser i folket. inneundertrykkinga har djupe røtter og ei historie som er eldre

enn kapitalismen sjøl.

I denne epoken vil også kvinner få en slags varekarakter. Kvinnekroppen er blitt ei slags handelsvare som er mye mer profitabel enn mye av den tradisjonelle varehandelen på det internasjonale markedet. Dette gjør kampen mot porno og prostitusjon både til en kamp om ideer, -mannfolks bevissthet, men også til en kamp mot den internasjonale storkapitalen.

1. Kampen mot reformismen og for revolusjon.

Disse spørsmåla som jeg har nevnt ovenfor er viktige spørsmål for svært mange studenter. Allikevel er oppslutninga om DNA og SV stor og oppslutninga om ml-bevegelsen helt minimal.

Betyr dette at revolusjonen ikke har noe å gi folk, at reformarbeid er det virkelige svar på de utfordringer vi stilles overfor.

Her blir det vår oppgave å peke på at de kampene som føres mot imperialismen, krisa og kvinneundertrykkinga ikke kan løses innafor systemet fordi røttene til denne undertrykkinga er en del av dette systemet.

Vi må vise at en sosialdemokratisk/reformistisk strategi ikke bare er udugelig, men for det første med lovmessighet, og for det andre fører til motstand mot den folkelige dagskampen.

Opp mot dette må vi stille parola om å organisere revolusjonære. Særlig blant intellektuelle betyr det at vi må slåss mot tilbake-liggende tankegang. Det er vanlig for studenten å tenke; (de studenter som altså sympatiserer med oss) - Jeg støtter den kampen NKS fører og jeg stemmer RV ved valg, -er ikke det nok? Jeg ønsker ikke å knytte meg til en organisasjon, jeg vil bevare min individuelle frihet. Denne tankegangen må vi bekjempe. Vi må vise at ingen kamp er ført, ingen mål er nådd uten organisering.

Det finnes ikke noe "ikke-standpunkt". Enhver progressiv som er uorganisert bidrar til at klassefienden beholder overtaket og at den kommunistiske bevegelsen forblir svak.

METODER FOR VERVING.

Det er ikke tilstrekkelig å ha ei politiske linje for verving. Du må også ha metoder for å sette denne ut i livet.

Jeg vil markere enkelte poenger:

* Verving er ikke en "tilstand", men en "prosess".

Svært mange oppfatter verving som å spørre folk om medlemskap.

De kan deretter dele omlandet inn i de som svarer ja og de som svarer nei. Deretter ser man seg rundt etter andre folk å spørre.

Hvis vi foretok en undersøkelse av hvor mange av NKS-medlemmene som sa ja ved første gangs forespørsel tror jeg vi ville finne ut at det var uhyre få. Medlemskap i vår organisasjon krever bevisstgjøring, denne prosessen kan ta tid. Men et positivt resultat forutsetter at vi analyserer hvilke motsigelser folk har og fører løpende diskusjon med hensyn på å løse disse.

Alle lagsmøtene bør inneholde et punkt der man drøfter slike spørsmål, og der ververen kan få hjelp til å argumentere og diskutere med sympatisøren.

* Verving er ei særegen oppgave.

Mange hevder at verving er noe en kommunistisk organisasjon må drive med hele tida og går på dette grunnlaget mot vervekampanjer m.m.

Dette er både rett og feil:

Verving er ei kontinuerlig oppgave som må knyttes til det daglige arbeidet vi driver. Det må bli en integrert del av studentkamp, kvinnekamp, internasjonalt støttearbeid osv.

Men verving er også ei særegen oppgave som må løses på siden av og uavhengig av dagskampen. Det vil være helt nødvendig med egne kampanjer for å sikre vervearbeidet. Det vil videre være nødvendig med egne ansvarlige for vervearbeidet som kan sikre et politisk og organisatorisk grep om vervinga.

Noe så "mekanisk" og "upolitisk" som vervelister har erfaringsmessig gitt gode resultater. Dette krever løpende analyse av omlandet, klar ansvarsfordeling for å følge opp disse folka samt løpende rapportering om resultatene.

* Verving må være ei kollektiv oppgave.

Sjøl om vi velger egne verveansvarlige må dette ikke oppfattes som at det er disse alene som skal drive vervinga.

Tvertimot må verving drives av hele laget. Vi må også slåss mot ideer om at verving forutsetter bestemte kvalifikasjoner, f.eks. særlig god peil på en rekke politiske spørsmål. Min erfaring er at de beste ververne ofte er de siste som ble med. Disse har gjerne lettere for å forstå den situasjonen symperne er i og kan argumentere ut fra det. Først og fremst: Den eneste måten man lærer å verve på er gjennom å verve.

* Forutsetninga for å verve er at vi ser på symperne som en politisk ressurs.

Jeg vil hevde at vi ofte undervurderer massene og at dette synet vårt på dem hindrer oss fra å knytte dem til organisasjonen.

Dette kommer til uttrykk når vi springer rundt med Klassekampen og innsamlingsbøsser uten å spørre om de vil være med.

Studiesirkler er viktige for å verve, men det er svært sjelden man kan oppsummere konkrete ververesultater når sirkelen er avslutta. Hvis vi derimot kan trekke med oss sirkeldeltakerne på noe av det eksterne arbeidet vi driver vil det bidra til å trekke dem nærmere oss.

Dette krever at vi må utvikle ei virkelig masselinje og bekjempe al. sekterisme og sjølgodhet.

Vi må altså utvikle vår tillit til massene, men vi må også ha tillit til oss sjøl.

Vi må være overbevist om at det vi jobber for er rett og er et bra politisk tilbud for andre. Vi skal ikke be om unnskyldning for at vi spør folk om å bli med, vi skal være stolt over det vi faktisk kan tilby. Det viser seg også ofte at folk blir stolte over at vi spør dem.

Til slutt: Det er viktig å diskutere vervearbeidet, men det viktigste nå er å komme seg ut å verve !

For NKS er dette faktisk et spørsmål om å være eller ikke være.

-VERVING ER EI LANGSIKTIG OPPGAVE!

HVORDAN VERVE

Her kommer noen ord om hvordan ett av laga har prøvd å drive et systematisk vervearbeid iløpet av siste semester.

Innlegget sikter ikke på å gi en vitenskaplig analyse av hvordan vervearbeid skal drives eller diskutere teoretisk metoder for verv. Formålet med dette innlegget er å kaste fram noen ideer om hvordan vervearbeid kan drives rent konkret og praktisk, da vervediskusjoner har lett for å bli teoretiske og gi seg lite utslag i praktisk job. Noen oppsummering av resultatene av vervearbeidet vil heller ikke f. da semestret ennå ikke er avslutta, men at det har gitt resultater er allerede på det rene.

Arbeidet har hovedsaklig foregått på 3 nivåer.

1. Kartlegging av omland.
2. Jobbing med studiesirkel.
3. Direkte vervediskusjoner med enkeltpersoner.

1. Systematisk kartlegging av omlandet.

For å kunne drive vervearbeidet systematisk er det nødvendig å vite en god del om den studentmassen som omgir en. For å innhente kunns om studentmassen er eksternt virksomhet nødvendig. Endel av formåle med den eksterne virksomheta blir altså å kartlegge hvem vi trekke med i virksomheta.

Eksempler: KK-salg.

a) Hvem kjøper KK mer el. mindre fast?

Hvorfor gjør de dette? Spør gjerne.

Målsettinga med KK-salget bør ikke "bare" være å få solgt x-avi men også å komme i kontakt med leserne for så å trekke dem til organisasjonen.

b) Hvem abonnerer på avisa? Systematisk registrering av disse.

Et praktisk råd for å komme i prat med abonnenter er å tilby Rød fane eller Materialisten, dvs. det er smart også å ha disse blek når en selger avisa.

Leser folk Røde Fane og/eller Materialisten bør en forhøre seg om interessen for å delta på en studiesirkel el. en kan spørre om interessen for medlemskap..

Salg av Røde Fane, Materialisten, Prinsippprogram ol., hvem kjøper/ abonnerer på noe av dette.

Hvem deltar aktivt i arrangement som f.eks. afghanistanuker, streik støttearbeid. Hvem viser interesse og ~~synes~~ markerer at de syn det er ok.

Hvem stiller opp på eventuelle åpne møter som arrangeres.

Hvem er interessert i å være med å danne en 1. maikomite og hvem stiller på 1.maifrokost?

Når en vet hvem folk er kan en også spørre dem om de kan tenke seg å delta i liknende arrangement seinere.

Vær frisk - snakk med folk.

2. Systematisk jobbing med studiesirkel.

a) Legg ned endel arbeid i kunngjøring av sirkelen.

- Store oppslag med tid og sted for informasjonsmøte.
- Snakk med folk i omlandet.
- Legg inn løpesedler med opplysninger om sirkelen i KK når denne selge
- Spør forl som kjøper avisa om de vil delta på sirkel.

b) Flere organiserte enn sirkelleder bør stille på orienteringsmøte og delta på sirkelen for å følge opp deltakerne.

På orienteringsmøtet vil alltid noen falle fra for mye å gjøre, tidsnød osv. En av de organiserte sirkeldeltakerne bør få ansvar for å følge opp disse, eventuelt diskutere om seinere deltakelse på sirkel el. ønske om direkte medl.skap i organisasjonen. Iløpet av sirkelen vil kanskje folk falle fra pga. tid osv. En organisert bør ha ansvar for å følge opp disse og diskutere event. medl.skap.

De som fullfører sirkelen må medl.skap diskuteres med

3. Direkte vervediskusjoner med enkeltpersoner.

Ikke vær redd for å diskutere NKS med folk som kan være interessert i å få vite mer/være med.

Marker at det er NKS som står bak forskjellige arrangement. Hold gjerne appeller i forbindelse med åpne møter el.l. der folk oppfordres om å ta kontakt med NKS.

Da Kjersti Ericson holdt appell om nødvendigheten av væpna revolusjon samla det ca. 40 - 50 folk i gangen på vår skole.

Dersom folk abonnerer på KK og de i tillegg er interessert i Røde Fane el. materialisten - diskuter medlemskap med dem.

Kjøper folk prinsippprogrammet - diskuter organisering.

Folk som deltar på ulike arrangement, alt fra innsamlinger til 1.mai-frokoster - diskuter om de vil organisere seg.

Gir ikke dette direkte resultater vil det iallefall garantere at laget får registrert hvem som står nært politisk og som det er verdt å jobbe videre med.

Husk: Den beste måten å verve nye medlemmer på er å spørre folk om de vil være med, og det er tross alt bedre å ha diskutert med 5 for mange enn 5 for lite.

For ikke å ta pusten fra enhver skylder jeg å gjøre oppmerksom på at dette stammer fra et skolelag som "bare" har ca. 6-700 studenter å holde oversikt over. Det forenkler jobben betraktelig i forhold til endel andre lag. Vi har heller ikke greidd å følge opp alt som er skrevet så veldig bra, men allikevel har dette allerede resulter i flere nyvervinger, noe vi "aldri" har greidd før.

Konklusjon: Systematisk arbeid nytter. Det lønner seg å prøve.....

Susie D.

TILJEN OG FORSTÅElsen FOR ØKONOMIARBEIDET MÅ STYRKES.

KS kan i dag fortsette og eksistere med dagens minstekontingent ~~hvis~~ hvis følgende korrigeringer settes ut i låve:

- . Kontingenten betales inn av samtlige medlemmer, og den betales inn ved semesterstart.
- At det faktisk er mulig å bli regnet som medlem i NKS uten å betale inn kontingent hvert semester er alvorlig. Her har lagene et klart ansvar for at så ikke skjer.
- . Nye medlemmer som blir med midt i semesteret skal betale minimum halv ~~en~~ minstekontingent
- . Ingen skal betale mindre enn minstekontingenten. Dette er vedtatt av landsmøtet.
- x Det gis ikke dispensasjon for enkeltmedlemmer av lagene. Kronerulling er dog tillatt.
- . Oppfølging av landsmøtets oppfordring om at den gjennomsnittlige kontingenten i lagene bør ligge ~~på~~ minst 50-kr. høyere enn minstekontingenten. Dette var ikke oppfulgt i ~~å~~ vår.
- . Kamp mot byråkratiske metoder ved at f.eks. kontingent som ikke kommer inn på første lagsmøte kan overleveres utenom lagsmøtene.
- . Økonomiansvarlig i lagene blir en pådriver i økonomiarbeidet, og sørge for at kontingent og salgsinntekter av materiale oversendes hurtigst mulig.
- . Økonomiansvarlig i distriktstyrene som er en pådriver i økonomiarbeidet i distriktet, og som sender inn regnskap, budsjett og søknad om midler til distriktet i god tid.

Vedtaket på landsmøtet betyr at:

- . ~~Ingen~~ Ingen medlemmer er i en så dårlig økonomisk situasjon at en ikke kan betale minstekontingenten.
- Dette betyr at hvis noen mener dette ikke stemmer må det dokumenteres i det enkelte tilfelle. Noen betaler fremdeles mindre en minstekontingent uten at SSAU har fått forelagt en slik dokumentasjon. Alle organisasjonsledd plikter å arbeide for at alle betaler kontingent, og må oversende en forklaring i tilfeller hvor medlemmer ikke har betalt inn minstekontingent.
- Det vil bare i helt spesielle tilfeller at en godtar en ~~slik~~ ~~for~~ mindre sats.
- . Kontingentsatsene ligger på et minimum ~~xx~~ for å drive NKS etter organisasjonens intensjon. Hvis en er uenig idette eller ikke tror dette er tilfelle, er en enten uenig i Landsmøtets vurdering eller har en ikke tillit til landsmøtet. I ~~hvert~~ det første tilfelle plikter en å legge frem sine syn for organisasjonen. I det andre tilfelle må en legge frem sine grunner for en slik mistillitt i organisasjonen.
- . De aller fleste medlemmene er i stand til å betale høyere kontingent enn minstekontingent og oppfordres til dette.
- Andel kamerater har kritisert SU for ikke å ha startet økonomidiskusjon tidligere før landsmøtet. Denne kritikken er jeg enig i. Men i vårsemesteret har det vært flere innlegg 4.mai som skulle legge grunnlaget for en diskusjon om økonomiarbeidet i organisasjonen. Så må de som kritiserte SU og som har innvendinger i økonomiarbeidet sende innlegg til 4.mai hvis en da ikke ~~har~~ mener at de redegjørelsene som er framlagt er gode nok, og en god nok forklaring på kontingenthevinga. I så fall venter jeg en sterk forbedring av ~~den~~ økonomiarbeidet i organisasjonen.

Hilsen Anton Finans, økonomiansvarlig.

DET VAR EN GANG EN SIKKERHETSPOLITIKK.

Provokatorisk kan det vel neppe påstås å være når jeg hevder at den interne sikkerhetspolitikken som praktiseres i NKS til tider er pill råtten.

Ja, jeg er faktisk så sikker i min sak at jeg ikke engang gidder å eksemplifisefe eller underbygge påstanden nærmere, men overlater til den enkelte å selv sette i sving sine små grå for eventuelt å humre eller gråte over de mange episoder hver enkelt helt sikkert kjenner fra sin egen hverdag. Om man vil gråte eller le avhenger av hvordan en ser på viktigheta av å ha en sikkerhetspolitikk.

Leiker vi butikk eller mener vi at det er hold i den politikken vi står for? Dette bør etter min mening få konsekvenser for synet vårt på nødvendigheta av å ikke legge organisasjonen åpen de som gjerne vil ha oversikt over det bermen bedriver her i landet.

Apropos sikkerhetspolitikk, visste du forresten at NKS for snaue 9 mnd. siden fikk ny sikkerhetsinnstruks.

Denne er jamt over langt slappere enn den gamle instruksen.

Nå kan en alltids påpeke at selv om den gamle instruksen var strammere så var ikke det ensbetydende med at sikkerhetspolitikken ble praktisert på et høyere nivå før det, og dette stemmer. Poenget er bare at dersom en innser nødvendigheta av å ha en sikker sikkerhetspolitikk så holder det ikke å jenke teorien etter en dårlig praksis med begrunnelse i at det nytter ikke likevel.

Med utgangspunkt i den gamle instruksen fra 81 vil jeg påstå at den nye legger seg på ei sikkerhetspolitisk dødslinje.

Vil bare kort nevne at det ikke strir imot sikkerhetsinstruksen at enkeltpersoner som ikke er offentlige oppbevarer navn på medlemmer, lister over sympatisører, adresselister oversikt over hvor vi har lag o Dette har tidligere vært bannlyst. Grunnen er ikke vanskelig å forstå. En kan også trygt bygge seg opp arkiver over unødvendige ting og la internmatriell ligge og flyte dersom en ønsker det uten å bryte den nye instruksen. Videre slipper en å bekymre seg om at lags- og styremøter skal alternere mellom ulike steder fordi hvis en holder det til samme tid og sted hver gang blir det jo så mye lettere å huske på og holde oversikt over.

Som sagt mener jeg dette er uttrykk for ei dødslinje. Denne må rettes opp både i teorien og i praksis; ellers kan vi likegodt snart begynne å sende innlegga til internblikker ol. til MOM-sida i Arbeiderbladet. Dersom noen mener det er ok med et NKS uten sikkerhetspolitikk vil jeg gjerne at de gir lyd fra seg.

Videre hadde det også vært moro å høre begrunnelsa for å revidere den gamle instruksen. Var det bare for at teori og praksis stod for langt fra hverandre og en klokkeetro på at praksis er rettledende for teorien eller er det slik at det sitter folk som er politisk uenige i den gamle instruksen og kjører det ut gjennom en slik salamtaktikk

Kameratslig hilsen
Arne Treholt (el. Susie Dr ')

Innlegget er sterkt støtta av kamerat Indi Vidd.

DET MÅ BLI EN SKIKKELIG SIKKERHETSPOLITIKK.

Først noen ord rent generellt om sikkerhetspolitikken i NKS. Jeg er enig i at dette er et område hvor det er store svakheter i Forbundets praksis, -svakheter, som i likhet med på andre områder, må rettes opp, hvis vi mener noe som helst alvor med å kalle oss en kommunistisk organisasjon. Derfor vil jeg innledningsvis takke for at noen kamerater følger oppfordringa om å reise denne viktige diskusjonen i 4.mai, og på en slik måte viser ansvar for organisasjonen.

Så konkret til innlegget fra "Arne Treholt"/"Susie Dahl". -Jeg er langt på vei enig i intensjonen i innlegget, men sterkt uenig i at den nye sikkerhetsinstruksjonen representerer ei dødslinje. Noe av hovedgrunnlaget for å lage ny sikkerhetsinstruks var å gi forny oppmerksomhet til dette forsømte området. Det nettopp for å reise diskusjon og høyne den politiske forståelsen og årvåkenheten på sikkerhetspolitikk. Det var, og er nødvendig, hvis ikke hele organisasjonen skal ligge åpen for klassefienden, og hvis ikke alle NKS'ere skal bli satt ut av spill i krise situasjoner.

Situasjonen er faktisk sår, at svært mange av våre medlemmer på det tidspunkt den nye sikkerhetsinstruks blei sendt ut, aldri hadde diskutert sikkerhetspolitikk og aldri hadde sett/fått referert den gamle instruksjonen.

Så til den andre hovedgrunnen til å sende ut en ny instruks, som var nødvendigheten av å legge sikkerhets linjer i pakt med de faktiske forhold/problemer som eksisterer nå. Dette gjelder da særlig bruk av telefon til ^{NKS}innkallinger osv og slarv om interne forhold såvel overfor uorganiserte som organiserte. I den seinere t så har dette vært noe av hovedproblemet når det gjelder den elendige situasjonen på sikkerhetspolitikken i NKS.

Den faktiske situasjonen er også slik for enkelte NKS lag, at samtlige medlemmer på et sted bor på studentbyer, derfor ville det være feil å lage en sikkerhetsinstruks som disse kameratene vil være nødt til å bryte. Men dette betyr slett ikke at andre, som ikke er i samme situasjon, f.eks. kan avholde alle sine møter på et sted.

Når det gjelder organisert politisk virksomhet, så vil det alltid være behov for at noen folk må ha adresser til andre medlemmer osv. Men det betyr altså ikke at disse skal oppbevares lenger enn strengt nødvendig, og det strider imot pkt.5 i den nye instruksjonen at disse "skal ligge å flyte".

På mange viktige områder ivaretar den nye instruksjonen alle de behov som NKS må ha for en sikkerhetspolitikk. Dette betyr sjølsagt ikke at denne sikkerhetsinstruksjonen er perfekt, den kan sikkert strammes inn og forbedres på enkelte områder. Men det viktigste nå må være målsettinga om å ruste opp organisasjonen, slik at den faktisk praktisere den gjeldene instruksjonen fullt ut, noe som ikke er tilfelle i dag. Dette vil være ei enorm, om enn helt nødvendig forbedring, når en f.eks. veit at hele distrikt i perioden ikke har brukt dekknavn på møter og innkalling pr. telefon har floreret. Det er en form for utglidning av organisasjonsnormene våre i klar høyre-retning, som absolutt må korrigeres. Den nye sikkerhetsinstruksjonen og diskusjonene rundt den vil være et godt grunnlag for å rette opp nettopp slike forhold.

Til slutt vil jeg oppfordre andre lag/medlemmer til å kaste seg inn i debatten om Forbundets sikkerhetspolitikk her i 4.mai. **6. BERIA (SIKKERHETSANSV.)** ISSAV

HN KREFTENE INN I VALGKAMPEN

Fra semesterstart og fram til 9.sept. skal valgkampen være vår viktigste eksterne kampaoppgave. Det har vært mye diskusjon i NKS omkring det parlamentariske arbeidets sin plass, om linjer for valgkampen og om forholdet mellom valgkampen og det særegne kommunistiske arbeidet. Dette er stoff for omfattende diskusjoner som jeg vil oppfordre folk til å hive seg inn i, ikke minst i dette bladets spalter.

Jeg vil ikke komme inn på noe av dette nå, bare argumentere for valgkampens betydning og nødvendigheten av at vi kaster våre krefter inn i valgkampen.

Jeg vil hevde at valgkampen beveger seg på tre nivåer:

1. Samle flest mulig stemmer, helst nok til mandat.
2. Trekke folk nærmere oss politisk.
3. Skaffe oss kontakter som kan verves til NKS eller til studiekrets.

1. RV inn på Tinget !

Å få et mandat på Stortinget vil bety et viktig kvalitativt sprang for den kommunistiske bevegelsens arbeid i Norge.

Dette står ikke i motsetning til vårt syn om at veien til sosialismen ikke kan gå gjennom de parlamentariske organer.

Å få RV inn på Tinget vil helt opplagt bety at vi vil nå lengre ut. Sjøl om vi fortsatt vil bli forsøkt holdt utenfor media vil dette opplagt bli mye vanskeligere.

Det kunne bety at massebevegelser utenfor de parlamentariske organer får en talsperson innenfor.

Til forandring fra i dag da vi driver kampene i Alta og Tyssedal, men det er SV som står på stortingstrappa og trykker disse folka til sitt bryst når de kommer dit.

Det betyr også at vi kan reise de andre partienes fagre valgløfter som forslag i likhet med det som skjedde i Oslo bystyre da RV reiste DNA's eget valgløfte og DNA stemte mot.

Å få inn en RV'er på Tinget vil kreve stor innsats fra hele ml-bevegelsen, men det er mulig og dette må være vårt utgangspunkt når vi kaster oss ut i valgkampen.

For å få til dette er det nødvendig med mange ulike initiativer for å skape allianser utenfor egne rekker.

"Jenter for Jorun" er et slikt initiativ, - dette er folk som har sagt seg villig til å stemme på RV uten nødvendigvis å støtte resten av RV's politikk.

Dette er flott utfra målet om å samle flest mulig RV-stemmer, men det har opplagt også politiske konsekvenser. Det er en utmerket markedsføring av RV's kvinnepolitikk og som også vil skape splittelser i andre partiers rekker. Vi kan videre forestille oss hva som vil skje når SV-jentene blir pressa av sine egne til å forsvare sin stemmegivning til RV!

2. Det andre nivået er altså den politiske prosessen som skal trekke folk nærmere den kommunistiske bevegelsen. Her er det opplagt de politiske diskusjonene med den enkelte som er viktig. Valgkampen er en utmerket anledning til ekstern markering. Overalt i massemedia, skolene, organisasjonene, - alt er innretta på valgkampen. Vi kan utnytte både den interessen som da finns for politikk samt den frustrasjonen som mange opplever i forhold til den tradisjonelle partipolitikken til å spre vår politikk. På lærestedene er det vi som representerer RV i valgkampen. Det betyr at valget blir en utmerket anledning for oss til å diskutere politikk med mange nye folk. Det betyr at vi må sikre spredning av RV's propaganda ved semesterstart i registreringskøene, på kantiner og studentbyene, i studentersamfunna og alle steder der studenter i det hele tatt ferdes.

3. For NKS betyr valgkampen også en anledning til å knytte nye kontakter som kan styrke NKS. Det burde være ganske opplagt at det er blant de studentene som stemmer RV at vi har vårt medlemspotensiale. Det betyr at vi særlig må merke oss hvem som er interessert i RV. Vi må sikre at disse får tilbud om sirkeleller annen informasjon om NKS. Det er derfor viktig at vi markerer NKS i valgkampen. Det er også bakgrunnen for at vi gir ut "Hva må gjøres" med hovedoppslag om valget og RV. Fra ord til handling-hiv dere ut i valgkampen !

OM TAKTIKK OG STRATEGI I KVINNEKAMPEN

Bonnie, Clyde & Mata (heretter BCM) hadde et innlegg om kvinnekamp og taktikk i forrige nr. av 4. mai. Dette er et svar på dette innlegget.

Først om objektive interesser og sosiale kjønn.

BCM mener tydeligvis at det ikke er nødvendig å bruke begrepet sosiale kjønn, fordi dette vil kunne føre til en likestilling av kvinnekampen og klassekampen. Dette er å snu problemstillinga på huet. Saka er at kvinnekampen er en del av klassekampen. Arbeiderklassens kamp kan aldri bli seierrik hvis den kjøres på tvers av kvinners interesser. BCM ser ut til å glemme eller se bort fra at halvparten av arbeiderklassen faktisk er kvinner, den andre halvparten er menn. Bruken av begrepet sosiale kjønn er for å klargjøre at her dreier det seg om kollektive, sosiale kategorier med en bestemt samfunnsmessig posisjon.

Dette blir kanskje lettere å forstå hvis man ser på negere og hvite i USA, der hudfarge er en bestemmende faktor mht. inntekt, lese- og skriveferdighet, helse, utdanning osv. (Nå sier vi ikke at dette er to like forhold, men at de har sammenfallende trekk.)

Her dreier det seg altså ikke om individuelle personer, men kollektive, sosiale kategorier.

Når det gjelder BCM's spørsmål om hvorfor det er nødvendig å trekke inn begrep som objektive interesser og sosiale kjønn inn i kjønnsdiskusjonen, vil vi svare at det er for å komme bort fra den tradisjonen som har tatt utgangspunkt i tesen om at kjønn er noe individuelt, mens klasser - derimot der har vi kollektive interesser og står sammen mot kapitalen. Dette er en tradisjon som ofte fungerer kvinneundertrykkende, fordi kvinnekamp kan bli stempla som forsøk på å splitte arbeiderklassen. (Hørt den før?)

I denne tradisjonen har kjønn nærmest vært irrelevant i klassekampen.

Bruken av begrepet "objektive interesser" har det vært og vil sikkert også bli mye diskusjon om. BCM mener at dette begrepet pr. def. må knyttes til klasser. Dette er vi uenige i. Vi mener at dette blir et altfor snevert begrep som ikke fanger inn store deler av virkeligheten. Vi vil knytte begrepet til kollektive kategorier, og interesser uavhengig av vilje.

Når det gjelder eksemplet dere nevner om 6-timers-dagen, har dere misforstått. Det dreier seg ikke om kvantitative størrelser av arbeidstidsreduksjon, men om måten en arbeidstidsreduksjon skal tas ut på (sjølsagt med full lønnskomp.). Vi er enige i at mange har uttrykt seg klossete her, men saka dreier seg altså om daglig redusert arbeidstid vs. pr. uke eller år. (Like stor reduksjon.)

Et eksempel på denne diskusjonen er kravet om lik arbeidstid for alle $7\frac{1}{2}$ time pr dag. Mange har gått ut og sagt at denne reduksjonen bør heller tas ut på fredagen, slik at helga blir lengre.

Forøvrig er vi uenige i BCM's konklusjon, der de sier at (sitat) "vi (vil) markere oss mot Prinsipp-programmets "oppheving av kjønn" under sosialismen(!)- de av samfunnet skapte "kjønnsroller" vil vi derimot sloss mot både nå og seinere! " (sitat slutt)

Vi er for oppheving av kjønn under sosialismen - underforstått sosiale kjønn (Prinsippprogrammet).

Bruken av begrepet sosiale kjønn var en måte å komme videre fra kjønnsrollediskusjonen på 60 og 70 tallet.

En sosial rolle er knytta til bestemte situasjoner som defineres av normer, statuser og personer. Rollen utløses bare i disse situasjonene..

Begrepet sosiale kjønn refererer til en hel livssituasjon, der man som kvinne eller mann får en helt ulik virkelighet.

Søstrene Larsen.

OM OBJEKTIVE OG SUBJEKTIVE INTERESSER

Det pågår nå en debatt i NKS om kjønnskvoltering. Denne debatten bygger på mange teoretiske standpunkter. Et av dem er at mannen har kortsiktig objektiv interesse av å undertrykke kvinnen. (i enkelte tilfeller mannen som sosialt kjønn, uten at et slikt begrep sier meg noe. Hva er mannen som ikke sosialt kjønn?) I stor grad er mye av teorien, som jeg ser den, bygd på en feilaktig forståelse av Klassebegrepet og betydninga av et slikt begrep. Jeg vil derfor prøve å si noe om dette her.

Klasser Det er mange måter å gruppere individer på. En kan velge å gruppere dem inn etter farge, nasjonalitet, kjønn, høyde, hårfarge osv. ~~xxxxxxx~~ Marxismen som vitenskap har ei teori om produksjonen og produksjonsforholda som det viktigste når det gjelder å drive samfunnet framover. For marxister er det derfor grunnleggende å gruppere mennesker ut fra deres forhold til produksjonsmidlene. En teori for dette er utforma godt om ikke fulstendig av spesielt Marx og Lenin. Vi kan anvende denne og foreta en konkret klasseanalyse av Norge i dag.

Objektive Interesser Marxismen knytter objektive interesser til KLASSER. Som enkeltindvid har jeg ingen objektive interesser, det er kun i kraft av min eksistens som klassemedlem jeg har delaktighet i objektive interesser. For å bruke et eksempel fra Marx. En enkelt (den enkelte) kapitalist har subjektiv interesse av å plassere penga sine (kapitalen sin) der den i øyeblikket gir størst profitt. Dette fører til jevnlig forflytninger av kapital fra sektor til sektor, og er en av årsakene til overproduksjonskriser. Kapitalistklassen har ikke objektiv interesse av dette, nettopp fordi den ikke har interesse av slike jevnlig kriser.

Subjektive Interesser er knytta til enkeltindivider som enkeltindivider. Hva jeg som klassemedlem tjener på å sette en gitt subjektiv interesse ut ilive, er som sådan uinteressant. Om det er sammenfall mellom det jeg som indevid oppfatter som mine subjektive og mine objektive interesser er også uinteressant som sådan. I eksempelet overfor vil jeg som kapitalist ikke kunne overleve ved å jobbe ut fra klassens objektive interesse, men dette medfører også at kapitalismen heller ikke vil kunne overleve, bl.a. fordi krisene er med på å drive fram og produsere revolusjonære situasjoner.

For å bruke begrepene på spørsmål om kvinneundertrykkinga. Vi antar, og er enige om at kvinnekampen og kvinnefrigjøring er ei

~~en~~ nødvendig del av kampen for sosialismen.
derklassen har OBJEKTIVE INTERESSER av denne ka
jektive interesser har så arbeiderklassens MENN.
Jeg tror ikke dette er entydig. Grunnen til de

For det første er alle menn, også arbeider
ideologi som spres og den stukturelle kvinneun
i overbygninga. Derfor tror jeg de fleste, om i
menn vil ha reaksjonære og kvinnefientlige syn
holdning og praksis. Men som indevid kan en gr
interessen ~~xxxxx~~ arbeiderklassen har av kvinn
å gjøre denne til sin subjektive interesse. En
grunnlag for å bekjempe reaksjonære ideer hos

Subjektivt vil alikevelli den enkelte mann h
undertryking. Det er (det vil i alle fall av d
en "fordel" å slippe husarbeid og barnepass. Å
og vil jeg hevde glorifisering. Det jeg mener
debatten er å kalle dette en "kortsiktig objek
jeg oppfatter dere så deler dere ting inn som

Kort sikt : (før revolusjonen)
Det en har fordel av
Det en faktisk ikke

Lang sikt : (etter revolusjonen)
Det en har fordel av
Det en faktisk ikke h

Jeg mener den definisjonen dere bruker (ell
som jeg oppfatter at dere bruker) ~~men jeg~~ er
Nå vil en kunne hevde at dette er uvesentlig,
videreutvikle marxismen. Jeg vil da hevde at d
bruker er uegna som marxistiske begreper. En v
med det eksempelet jeg brukte. En vil da mate
objektiv interesse som står i motstrid til den
hvilket kanskje er greit nok. Men samtidig vil
handle etter sine kortsiktige objektive intere
etter sine langsiktige objektive interesser (
siktige subjektive interesser) vil han utslett
ist under kapitalismen. Som en ser et samensur
tia skifter plass og hvor de derfor ikke inne

begrep.

~~REKREASJON~~

Jeg er helt sikker på at den vidre diskusjoner med at vi fortsatte å knytte objektive interesser subjektive til enkeltindivider i klassene.

Til slutt, og det er ikke ment som en spydighet "kjønn". Jeg fatter ikke hva ^{men} som ligger i dette er ved å si f.eks. "Mannen som mann" eller lignende

FINN

MEIR OM OBJEKTIVE OG SUBJEKTIVE INTERESSE
(svar på innlegget til Finn)

-Aller først dette med sosiale kjønn, det vel at mennesker i gitte samfunn/historisk gitte roller/sosiale funksjoner ut frå kva har ikkje noe med biologi eller fysikk å g mannen/kvinna som mann/kvinne. Når legget bruker omgrepa mann og kvinne sosiale kjønn.

-Finn seier at det er viktig å halda på at er knytta til klasser og subjektive til ei Først dette med objektiv, det viser til ne einskildindivid og endringer i befolkningsesser vert da her interesser som er uavher de individa som utgjør klassen eller kjønn ann å seia at objektive interesser er knyt T.d. seier Marx at menneskeheten har objekt munismen.)

-Finn seier at menn berre har subjektiv ir undertrykkjing. Det må bety at han meiner ei subjektiv motseiing. Men det er den jo ar uavhengig av dei einskilte menn og kvin produksjonssystem og av klasse. Den går på system og klasser. Dette gjeld og t.d. mot og land. Og dette kan ikkje bety noe anna seiinga er objektiv. Og det må bety at kvi tiv interesse av kvinnefrigjering. (Er du

-Ei motseiing har som kjent to sider. Og d systemet, borgerskapet - og mannen. Manner deler og dermed interesser av kvinneundert ilagt den rolla mannen har i samfunnet.

-Arbeiderklassens mann folk har objekti ialismen. Sosialisme betyr ikkje med naude Det har historia lært oss. Arbeiderklasser tive interesser av kommunismen, og det vil ing.

-Det at klassemotseiinga er overordna kjøn
ikkje kjønnsmotseiinga mindre objektiv. Ei
sens menn har objektive interesser av kommu
kvinnefrigjering. Dette medfører at dei er
i kvinnekampen, slik som at sosialismen er
kvinnefrigjering gjer borgerskapets kvinner
allierte i kampen for sosialismen.

-Parallellen med kapitalistens uløyselege di
ikkje. Menn har fordi om dei har objektive
lismen óg objektive interesser i dette samf
trykkja kvinner. Det at kvinneundertrykkjin
siktig interesse meiner Finn vel at det gje
Men kort- og lang-siktige interesser er ikk
samme som subjektive og objektive.

-Det at kvinneundertrykkjing skulle skuldas
høve i overbygninga må du forklåre nærmare.
til kvinneundertrykkjing låg i produksjonst
I alle høve er det på tide at vi slutter å
mellom kvinner og menn som kontraktsforhold
parter, og greier å gå gjennom skinnets
Fordi om kvinneundertrykkjinga er organiser
ikkje vera subjektiv.

-Å forstå det særeigne ved kvinneundertrykk
uttrykk og organisasjonsformer er viktig og
Vi kjem til kort om vi skal sjå den som eir
nert avleggar av klassemotseiingane.

"Kvinnebevegelsen har intet annet mål enn
imot utvider den kampen til de områder som
blitt holdt utenfor: familien, reproduksjon
lige forhold." (Anja Meulenbelt)

HAR DISSE
OBJEKTIVE INTERESSE
AV KAPITALISMEN?